

“यथासमेतानि विभावयेत्
लिङ्गानि मर्मस्वपि तादृतेषु।”

यथासं शिरादीनां विधानां एतानि लिङ्गानि
एवमुक्तानि लिङ्गानि चकारात् भ्रमप्रणापा-
दीनि च मर्मस्वपि शिरादिषु तादृतेषु विहेषु।
विभावयेत् जानीयात् ॥ * ॥ सर्वत्रयानामुप-
द्रवानाह।

“विसर्पपक्षघातश्च शिरास्तम्भीरुपतानकः।
मोहोन्मादौ ब्रणे पीडा ज्वरस्तृष्णा हनुग्रहः।
कासस्फूर्तिरतीवारी हिक्का श्वासः सवेपथुः।
बोद्धव्योपद्रवाः प्रोक्ता ब्रणानां ब्रणचिन्तकैः।”
अथापिदग्धस्य निदानमाह।

“तत्रापिद्विविधो ज्ञेयः स्नेहः कृच्छ्रः समाश्रितः।
स्नेहस्तत्र तु तैलादि कृच्छ्रं लौहादि कथ्यते ॥”
अपिदग्धं चतुर्विधमाह।

“अपिदग्धं चतुर्धा स्यात् ब्रुवंतुर्दग्धमेव च।
सन्मृगदग्धं तथा तीव्रदग्धं परिकीर्तितम् ॥”
तेषां लक्षणमाह।

“यद्विषममितिप्रुष्टं तत् ब्रुवन्मभिधीयते।
तीव्रदाहो अथावन्तो यत्र स्फोटो भवति हि।
विरेकं ते प्रशान्यन्ति तद्दुर्हन्तुदाहृतम्।
तान्मृगमगमरीं दाहपीडासमन्वितम्।
संस्थितश्च कथितं सन्मृगदग्धं भिन्नवरेः।
तद्दाहं यत्र दग्धं स्याद्विषेधो वपुषस्तथा।
शिरास्त्रायस्त्रिसन्धीनां तं वदन्त्यपिदग्धकम्।
अत्यर्थं वेदना दाहो ज्वरस्तृष्णाश्चैव सः।
स्याद्ब्रणस्तु पिरादन्नोहे कृष्णे याति विव-
र्जताम् ॥ * ॥

अथ ब्रणस्य चिकित्सा।

“आदौ शोथहरो लेपस्तत्सु परिवेषनम्।
विन्नापनमच्छोचस्ततः स्नादुपगन्धनम्।
पाचनं भेदनं पक्षात् पीडनं शोधनं तथा।
रोपणं बर्जकणं ब्रणस्थिते क्रमाः स्मृताः ॥”
क्रमाचिकित्साः। सुश्रुतेषु ब्रणस्य षष्टिरूपक्रमा
लिखिताः सन्ति। ते सर्वेऽत्र विस्तरभवात्
लिखिताः ॥ * ॥ तत्रादौ शोथहरं लेपमाह।

“यथा प्रज्वलिते वैष्णवमन्त्रस्य परिवेषनम्।
क्षिप्रं प्रशमयत्यग्निमेवमलेपनं रजम्।
बीजपूरणटाहिंसा देवदारु मलौषधम्।
रास्त्रायिमन्त्रो लेपोऽयं वातशोचविनाशनः ॥ * ॥
मधुकं चन्दनं दूर्वा नलमूलानि पद्मकम्।
उग्रोदरं बालकं पद्मं लेपोऽयं पित्तशोथहा।
त्वग्रोधोद्वेगान्त्रयप्रचलितसर्वलक्षणैः।
वसपिण्डैः प्रदेहः स्नाच्छोथे पित्तसुद्वेगैः ॥ * ॥
आगन्तुजै रक्तजै च लेप एधोऽभिपूजितः।
अजगन्वाजश्चक्षुः च मज्जिहा सरणस्तथा।
एकैकिकाश्वगन्धा च लेपोऽयं क्षेपशोथहा ॥”
अजश्चक्षुः मेघाश्चक्षुः। एकैकिका श्वागन्धि-
स्रोतः

“लवणा पुराणपिण्याकं शिशुलक् शिकता
शिव।

नूत्रपिटः सुखोष्णोऽयं प्रलेपः शोथशोथहा ॥ * ॥

न रात्रौ लेपनं दद्यात्तं च पतितं तथा।
न च पर्युषितं शुष्यमाणं तत्रैव धारयेत् ॥”
दत्तं दत्तमेव पुनर्न दद्यात्। पतितं दीयमानं
यदङ्गात् पतितम्। पर्युषितं लेपनद्रव्यकल्को-
क्षतं यत् पर्युषितम्।

“तमसा पिहितो ह्युष्मा रोमकूपसुखे स्थितः।
विना लेपेन निर्याति रात्रौ नाशेषयेदतः।
रात्रावपि प्रलेपस्तु विधातव्यो विचक्षणेः।
अपाकिशोथे गम्भीरे रक्तपित्तसुद्वेगैः ॥ * ॥
अथ परिवेषनमाह।

“यथाभूमिः सिध्यमानः शान्तिमभिर्हि गच्छति
दीवाभिरेवं सहसा परिवेषकेन शान्यति ॥”
तद्वयथा—

“वातप्रौषधनिक्षापेक्षेभ्योऽसंवेष्टैः।
उष्णैः संसेचयेत् शोथं वातिकं काञ्जिकेन तु।
पित्तरक्ताभिघातोऽयं शोथं विच्छेत् शीतलैः।
क्षीराण्यमधुलक्ष्मिचक्षुरसैः पित्तहरेः श्वेतैः।
कषाहौषधनिःकाशैरशोथैः परिवेषयेत्।
तेजोचाराभ्युच्चैश्च शोथं श्लेष्मसुद्वेगम् ॥ * ॥

अथ विन्नापनमाह।

“रजतः कठिनस्यास्य कार्यं विन्नापनं शनैः।
अथ शोथस्य विन्नापनस्य विधिमाह। सुश्रुतः।
“अभ्यध्व खेदयित्वा तु वैष्णवाणां शनैः शनैः।
विमर्दयेद्भिषग्दग्धं तलेनाकुष्ठकेन वा ॥”
वैष्णवाणां खेदयित्वा उष्णखेदं कृत्वा ॥ * ॥
रक्तमोक्षमाह।

“वेदोपशमार्णय तथा पाकसमाय च।
अपिरोत्पतिते शोथे शोथितस्त्रावणचरेत् ॥”
चरेत् कुर्यात्।

“रक्तस्तु क्रियाः सर्वा रक्तमोक्षमेकतः।
रक्तं हि वेदनामूलं तच्छेदनात् न चापि रक्तं।
विवर्जं कठिने श्वावे ब्रजे चात्यन्तवेदने।
सविशेषे विशिषेण जलौकोभिः बदैरपि ॥”
शोथितस्त्रावणचरेदित्यनेनान्वयः ॥ * ॥
अधोपनाहखेदमाह। तस्य विधिर्भेजसाधन-
प्रकरेण कथित एवास्ति।

“रज्जावती दारुणानी कठिनानी तथेव च।
शोथानां खेदनं कार्यं ये चाप्येषं विचारयन्तु ॥”
शोथानां सामान्यानां ब्रणाः ब्रणशोथाः तेषा-
मपि खेदनं कार्यम्।

“शोथयोरुपनाहस्तु दद्यादासविदग्धयोः।
प्रशान्यत्वविदग्धस्तु विदग्धः पाकमेति च ॥”
अविदग्धः आसः। विदग्धः पाकोन्मुखः। स
यथा—

“दृष्टमूलो बला राक्ता वाजिगन्धा प्रसारिणी।
मूलं फलञ्च वातारिखिद्भवारपुनर्नवाः।
शोभाञ्जनः कण्ठा चापि सैवैवं विषमेषजम्।
शङ्कापांसयोर्वीजमतस्य च कुक्ष्यतिका।
तिक्ता यवाश्च विहार्थः कुटेरो मूलकं मिष्टिः।
यथाप्राप्तेरमीभित्तु द्वेवैरन्ध्रेन संयुतेः।
कल्कोक्षतेः सुखोष्णैश्च खेदयेद्भिषग्वह्नेनः।
अनेन प्रशमं याति वातशोथो न संशयः ॥”

दृष्टमूलादिरूपमाह।
“पुनर्नवा दारु शुष्को शिथुः विहार्थ एव च।
अन्तपिटः सुखोष्णोऽयं प्रलेपः सर्वशोथहा ॥”
पुनर्नवादिः ॥ * ॥

अथ पाचनमाह।

“न प्रशान्यति यः शोथः प्रलेपाद्विधानतः।
द्रवाणि पाचनीयानि दद्यात्तत्रोपनाहने ॥”
पाचनद्रवाण्यथाह।
“शङ्कामूलशिशुणां फलानि तिलसर्षपाः।
अतसीसक्तवः किण्वसुण्डवराश्च पाचनम् ॥”
शङ्कामूलादीनामतस्त्यन्ताः सक्तवः कर्तव्याः।
किण्वं सुराबीजम्। यवमोघूमधान्यादिप्रकारः
अन्योष्णद्रव्यं ब्रणस्य पाचनं भवति ॥ * ॥

अथ भेदनमाह।

“अन्तःपुण्येषु वक्त्रेषु तथैवोत्सङ्गवत्स्वपि।
गतिमतुस्वयं रोगेषु भेदनं संप्रयुज्यते ॥”
उत्सङ्गवत्सु कोटरवत्सु। गतिमतुस्व नाडी-
ब्रणेषु। भेदनं शङ्कामौषधकर्म च ॥ * ॥ तत्र
शङ्खेण भेदनमाह।

“रोगे अधनसाध्ये तु यथादेशं प्रमादतः।
शङ्खं विधाय दोषस्तु स्त्रावयेत् कथितं यथा ॥”
क्षिप्रं विच्छेदयित्वा शोथं स्त्रावयेत् कथितं यथा ॥
क्षिप्रं विच्छेदयित्वा शोथं स्त्रावयेत् कथितं यथा ॥
“बालट्टासहस्रोऽथोष्णमौष्णं योचितामपि।
ब्रणेषु मर्मजातेषु भेदनं द्रवलेपनम् ॥”
तत्र भेदनमाह।

“चिरविक्षोभिकी दन्ती चित्रकी हवमारकः।
कपोतकादृश्यानां मूलं लेपेन दारुणम् ॥”
चिरविक्षुः करञ्जः। अयिकः भङ्गातकः।
“भङ्गातकावहलं तु रक्तचन्दनमिष्यते ॥”
हवमारकः करवीरः। दारुणं भेदनम्।
“दारुणं तथा चारो दारुणः परिकीर्तितः ॥”
चारुद्रव्यं अपामार्गादि। चारः खर्जिका यव-
चारादिः।

“हस्तिदन्तो जले पिडो बिन्दुमात्रः प्रलेपतः।
अत्यन्तकठिने शोथे कथितो भेदनः परः ॥ * ॥

अथ पीडनमाह।

“पूयगर्भान्नूद्वारान् ब्रणान् मर्मगतानपि।
यथोक्तेः पीडनद्रव्यैः समन्तात् परिपीडयेत् ॥”
पीडनद्रव्याण्यथाह।
“द्रवाणां पिच्छलानामु त्वह्मलानि प्रपी-
डयेत् ॥

यवमोघूममाषाणां चूर्णाणि च समासतः।
शुष्यमाणस्तुपेक्षितं प्रलेपं पीडनं प्रति।
न चापि सुखमालिष्येतथा दोषः प्रविष्यते ॥”
पीडनं प्रति पीडनद्रव्यलेपं प्रति। पीडनद्रव्य-
लेपे शुष्यन्तमपि धारयेदिहान्वयः। तथा ब्रणस्य
सुखे लेपं विना प्रविष्यते खवति ॥ * ॥
अथ शोधनमाह।

“ब्रणस्य त्वविशुद्धस्य काचः शुद्धिकरः परः।
पटोलनिम्बपत्रस्य सर्वेष्वेव प्रयुज्यते ॥
वातिके दृष्टमूलानां क्षीरिणां पेटिके ब्रजे।
आरुणधादेः कफजे कषायः शोधने हितः ॥